

Egy fontos ügy története

Beszéljünk a Szőlőskertről!

A Szőlőskert városunk egyik fejlesztendő területe. A hányatott sorsú településrész történetében kedvező fordulat állt be: elindul a fejlesztés. Ezzel egy időben - amint az választások környékén gyakran megesik - különböző híresztelések kaptak lábra. Mindezekről beszélgettünk Lendvay Endre alpolgármester úrral.

– Miként kezdődött a Szőlőskert története?

– A Kertészeti Egyetemi Tangazdaság területének privatizálásakor a gazdaság budapesti illetőségű dolgozói és az Egyetem tanárai, és néhány budakeszi lakos a kárpótlási törvény alapján szerzett itt szőlőt. A területben nem sok örömeük telt. Amint azt a Hegyközség 2002 szeptemberében kelt helyzetértékeléséből kiderült, rengeteg nehézséggel kellett megküzdeniük: a gyenge minőségű tömegbort adó zalagyöngye tőkék elöregedtek, újra telepítésükre pedig pénz hiányában nem volt remény. A korábbi borászati háttér szétesett, s ráadásul a budaörsi út megnövekedett járműforgalma egyre nagyobb környezetszennyezéssel terhelte meg a termőterületeket, amelyeknek aranykorona értéke átlagosan 42 volt. A tulajdonosok felmérve a helyzetet, kezdeményezték az akkori városvezetésnél a kb. 22 hektáros terület átminősítését, hogy területeiket bekapcsolhassák a területfejlesztésbe. A Szemereki Zoltán akkori polgármester vezette önkormányzati Testület 2002. októberében, mandátumának utolsó napjaiban döntött a Budakeszi-Szőlőskert Gazdasági Terület Szabályozási Terve elfogadásáról. Akkor sejteni - és természetesen hozzá remélni - lehetett, hogy végre elindul valami gazdasági tevékenység a területen.

– Ezek a magánbirtokok miért és miben kérték az Önkormányzat segítségét?

– Közben választás volt, a területről pedig csak kósza hírek terjengtek, hogy ez is, meg az is próbálkozik a 65 magántulajdonossal egyezkedni. A tárgyalások azonban rendre elakadtak. Több kísérlet után a tulajdonosi kör ráébredt a szomorú tényre, hogy saját erőből nem képes a

területfejlesztésre. Így a jelenlegi ciklus második évében kereste meg a városvezetést a magántulajdonosok egy részének képviselőjében Somlai Ferenc úr. Segítséget kérte egy tökéletes beruházó megtalálásához.

– Segíthet az Önkormányzat egy ilyen helyzetben?

– Hangsúlyozni szeretném, hogy az utaktól eltekintve önkormányzati tulajdon nincs a területen.

Ugyanakkor a városnak sem volt mindegy, hogy az eddig hasznosíthatatlan területek továbbra is parlagon maradnak vagy végül – az eredeti szándékuknak megfele-

lően – adóbevételt termelő vállalkozások indulnak. Főként akkor, ha ezek képesek komoly közműberuházásokat is magukkal hozni, amelyekre nem csak a Szőlőskertnek, hanem az egész városnak égető szüksége van.

Kérték, hogy segítsünk olyan befektetőt találni, aki „életre kelti” a területet. A befektetőnek jelentős tőkével kellett rendelkeznie, hogy a közben átsorolás miatt felértékelt telkeket emelt áron meg tudja vásárolni a több mint 60 tulajdonostól. Ezután végig kell vinnie a szükséges infrastrukturális fejlesztéseket, hogy egy reklámkampány után értékesíteni tudja a területet és így jusson a pénzéhez. A rendelkezésünkre álló kapcsolati tőkét megmozgatva találtunk ilyen befektetőt.

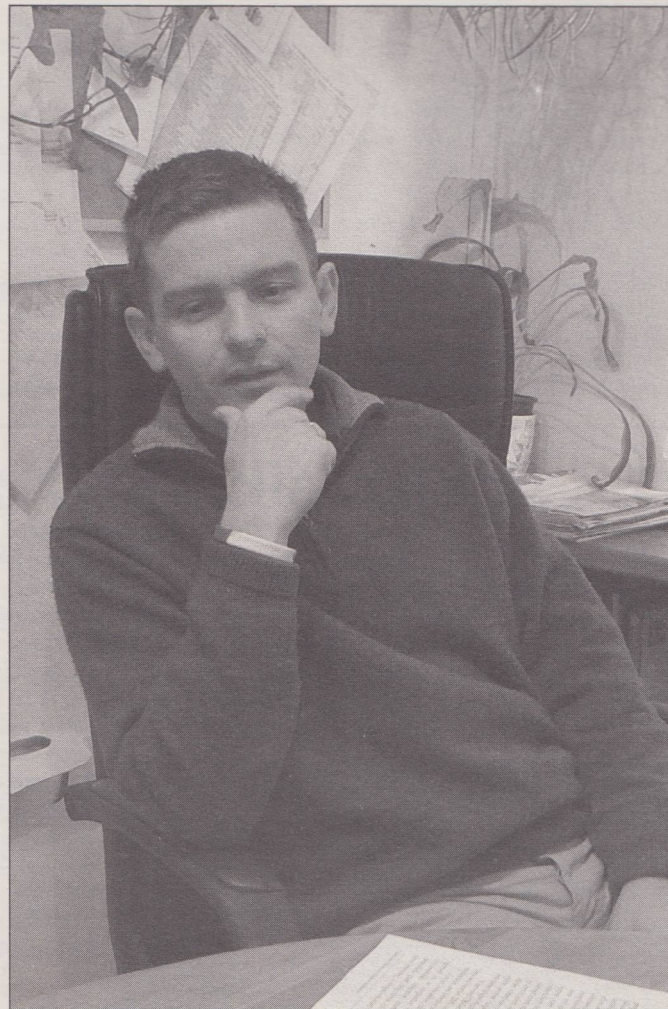
– Mi volt az Ön szerepe ebben?

– Büszke vagyok rá, hogy ismeretségi körümből, a testvérem révén sikerült olyan céget találni, amely meg tudja vállalítani a beruházást. Elég sokat töprengtem azon, hogy elindulhatok-e ezen az úton, hiszen várható volt hogy támadások érhetnek miatta. Mégis megkértem a testvéremet, hogy segítsen az ügyben. A város fejlődése szempontjából nélkülözhetetlen a Szőlőskert fejlesztése. Az ügy tehát jó. Magánbefektető találkozik magánbefektetővel - tehát a beruházás üzleti részéből az önkormányzat kimarad. Az ügy tehát tiszta. Ezután azt a kérdést kellett feltennem magamnak, hogy a város érdekében szabad-e egy városi vezetőnek a személyes kapcsolatait felhasználnia? Mi a fontosabb ilyenkor: az, hogy gazdagodjék a város vagy az, hogy e döntés miatt lesznek majd, akik politikai érdekeiktől vezérelve meg fognak támadni? Az én válaszom ezekre a kérdésekre egyértelmű, amint az a megindult fejlesztésből is látszik. Válaszaim erkölcsi megítélését ebben az esetben az Olvasóra bízom.

– Mi az oka a Szőlőskert beruházást ért támadásoknak?

– Úgy gondolom ezeket a támadásokat alapvetően egyesek politikai ambíciója mozgatja – bár nem zárhatjuk ki az anyagi érdekeltséget sem. Az ügyben viszonylag szűk körből elég rövid idő alatt különféle törvénytelenéseket sugallva több mint fél tucat be- és feljelentés született – nem túl sok eredménnyel. Persze kérdés az is, hogy csak „magánszorgalmából” valamilyen vélt igazságnak a védelmében vagy esetleg valakinek az érdekében végzik ezt a tevékenységet egyesek?

Sokféle érdek és gondolkodásmód létezik. Sajnos vannak olyan emberek a településen, akik személyes ügyüknek és érdeküknek érzik, hogy hiteltelennek tegyenek. Erre szemléletes példa, az Iránytű esete, amely megkérdésezésem és megszólaltatásom nélkül – azt a hazugságot terjeszti, hogy felügyelőbizott-

sági tagság révén érdekelt lennék a fejlesztésben. A helyzet ebben az esetben az, hogy az általuk citált részvénytársaság nem vesz részt a Szőlőskert fejlesztésében, eddigi tevékenysége egyál-

talán nem érintette Budakeszit, nem ingatlanforgalmazással foglalkozik, hanem üzletviteli tanácsadással, s nem vagyok – bár voltam – benne felügyelő-bizottsági tag. A helyreigazítási

kérelmet elküldtem az Iránytűnek, s ha nem adnak neki helyet, az ügy a bíróságon folytatódik.

– Mit nyer a város a Szőlőskert fejlesztésével?

– A legfontosabb, hogy mintegy 20 hektáryi olyan gazdasági-kereskedelmi övezetet, amelyből évről-évre jelentős, többszázmilliónyi forint adóbevétel folyik be a város kasszájába. Kézzel fogható nyereség lesz a több mint félmilliárd forint értékű út és közmű beruházás, amely városi tulajdonba kerül, azután a két kialakított új csomópont a Budaörsi út mentén, az újjáépített Szőlőskert utca, és nem utolsó sorban a többek között erre a fejlesztésre való hivatkozással kiharcolt, a város

egészét ellátó déli gázbetápláló vezeték megépítése. Eddig csak rendkívüli erőfeszítések és áldozatok árán tudtuk a város működési költségvetését egyensúlyban tartani. Fejlesztésre csak hosszúlejáratú kölcsönök felvételével van mód. A terület „életre keltése” ezeket a napi filléres problémákat oldja meg. Ha a Szőlőskert sikeres lesz, nem lesz többé kérdés, hogy jut-e pénz a pedagógusok jutalmára, van-e pénzünk játszóteret építeni, utakat rendbe hozni, forgalmat szabályozni, parkot szépíteni, óvodát, iskolát bővíteni. Ezeken a területeken nem a „miből”, hanem a „mikor” lesz ezután a meghatározó kérdés.

Szentpály-Juhász Miklós

Napraforgó Tagozat

Egy lépéssel tovább

Szeptember 23-án délután a „Petőfi utcai iskola” néven emlegetett tagozat névadó ünnepségére a Petőfi u. 46. alatt található impozáns sárga épületben került sor. Az iskola az Önkormányzat támogatásának köszönhetően ezentúl Napraforgó Tagozat néven működik.

Az ünnepség az iskola életének vetítésével egybekötött bemutatásával kezdődött, a színes és érdekes életképeket a tanítónők kommentálták. A nap a diákok osztályonkénti soraközjával kezdődik, utána következnek a 20-25 perces órák, a gyerekek koncentrációját figyelembe véve, majd lazításként játék. Az elsősök egyéni fejlesztésével Mariann néni foglalkozik, Eszti néni osztályában kooperatív tanulás folyik. Megfigyelhető, hogy egy osztályba nem egy korcsoportba tartozó gyerekek járnak, így Edit néni diákjai is 2-8. osztályos korúak. Mivel az itt tanulók egy része értelmileg korlátozott és magatartásbeli problémák is adódnak, az egyéni foglalkoztatás elkerülhetetlen. Joli néni szintetizátoros énekóráiért minden gyerek nagyon lelkesedik. A testnevelés óra a diákokat általánosan jellemző sok energia levezetésére igen hasznos, ebben segít egy másik szaktanár, János bácsi.

Általános gyakorlat, hogy a napot osztályfőnöki óra indítja, ahol idén közös játékot tanulnak. Pozitív tapasztalat, hogy

az ügytelenebb kisebbeket a nagyobbak gyakran segítik. A közös reggeli elengedhetetlen, mivel sajnálatos tapasztalat, hogy nem minden gyerek eszik otthon. Nagy kirándulásra évente egyszer megy az iskola. Sportolási lehetőségként a gyógytorna nagy népszerűségnek örvend, emellett év végén intenzív úszásoktatás is van.

Az itt végzett diákok továbbtanulásáról az iskola gondoskodik: minden diákot speciális szakiskolába iratnak be. A szakmák elvégzése után azonban sajnos nem mindenki tud elhelyezkedni.

A beszámoló után többen megköszönték az itt dolgozó tanítónők odaadását és szeretetét, amellyel a gyerekekhez fordulnak. A bővítésnek köszönhetően jelenleg 4 tanterem, ebédlő, tornaterem és udvari játékok állnak a tanulók rendelkezésére. Az intézmény a Széchenyi Általános Iskola kihelyezett részlege volt, most viszont Balaskóné Bechtold Mariann személyében saját tagozatvezetője van. Az itt dolgozók 6 fős közösségét főleg gyógytárgyosok alkotják.

A megnyitó résztvevőit ezután megvendégelték, a hangulat kellemes és családias volt mindvégig. A gyerekek alkotása-

it szemlélve magam is megbizonyosodhattam afelől, hogy ügyesek és tehetségesek.

Sz. Vera

